

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Den himmelske Taler

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den himmelske Taler", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_711-txt-shoot-idm112.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Den himmelske Taler.

- 1 **S**eer du Ham paa Fiskerbaaden!
Det er *Jesus*, Gud og Mand,
Sandheden det er og Naaden,
Livets Lys i Dødens Land;
For Ham sjunge Englehære:
Lov og Tak og evig Ære!
- 2 Seer du Ham med Skabermagten
Hos en fattig Mand ombord!
Seer du Ham i Tjenerdragten!
Hører du Hans Guddomsord!
De kan Hjerter sødt husvale,
Liv og Aand er al Hans Tale.
- 3 Seer du hist den Folkevrimmel!
Stort og Smaat i Tusindtal
Lytter under aaben Himmel
Til det klare Tonefald;
Himmeriges Klokker kime:
Nu er Salighedens Time.
- 4 Herren tier, Alle sukke,
Himlens Porte, nys paa Klem,
Sig med Herrens Læber lukke,
Støvet til sig selv kom hjem;
Simon Fisker, som saa ofte,
Grædefærdig sad paa Tofte.
- 5 162Herren fra den store Skare
Vender sig, som Fjeren let,
Siger: *Simon!* nu du fare
Ud paa Dybet til en Dræt!
Fulgt har du min Tales Bølger,
Nu til Gjengjæld dig jeg følger.
- 6 Hør, hvad *Simon* har at melde:
Slidt vi har forgjæves kun,
Kjære Mester! fra i Kvelde
Til den lyse Morgenstund;
Dog (læg Mærke til Guds barnet!)
Paa dit Ord jeg kaster Garnet.
- 7 Hører du, hvor *Simon* stønner,
Raaber høit om Hjælp i Hast?
Kommer, *Zebedæi* Sønner!
Under Vægten Garnet brast;
Hid med eders Baad I lægge!
Her er Ladning til os Begge.
- 8 Seer du nu, hvor *Simon* blegner,
Mærker, hvem han har ombord!
Seer du, hvor i Knæ han segner!

Hører du hans kvalte Ord:
Herre! see, du bort dig skynder
Fra mig arme, grove Synder!

- 9 Klart det maa sig her stadfæste,
Synden os har skilt fra Gud,
Vil som Broder Han os gjæste,
Bedes ei Han ind men ud;
I Hans Selskab, Engles Glæde,
Bitterlig maa Synden græde.
- 10 163Seer du, sandt er Herrens Rygte!
Mild er Han og iegod,
Siger himmelsk: ei du frygte!
Simon smiler, fatter Mod,
Kjender glad Guds Søn paa Freden,
Næste sin paa Miskundheden.
- 11 Saa endnu paa Jorden findes
Jesus Christus, Gud og Mand,
Hvor hans Ord og Gjerning mindes,
Hvor Hans *Daab* er *Livets Vand*,
Hvor Hans Aand til Pagten svarer
Og i Kraft sig aabenbarer.
- 12 Som vor Moders Søn Han tager
Deel i al vor Nød og Trang,
Hører mild paa vore Klager,
Læmper efter os sin Gang,
Takker os, naar i vor Hytte
Vi Ham bænke, til Ham lytte.
- 13 I Gud-Faders Navn han taler
Stærke Ord, som evig staae;
Engle gjør hvad Han befaler,
Knuste Hjerter roligt slaae,
Storme tie, naar Han blinker,
Øine tindre, naar Han vinker!
- 14 Lytter, alle Hjerter fromme,
Som har Kjærligheden kjær!
Frygter ei for Vredens Domme!
Naaden er med Jesus nær,
Himmeriges Klokker kime:
Nu er Salighedens Time!

N. F. S. Grundtvig.